

Díky hudbě Ježka od Jana Matěje Raka bylo všem pěkně

NAĀA CHODOVSKÁ

Velké Březno – Nával natěšených lidí zažil Státní zámek Velké Březno. Jeho velký sál ve středu 10. září do posledního místa zaplnili návštěvníci koncertu Jana Matěje Raka, excelentního kytaristy, písničkáře a charismatického průvodce

vlastním pořadem Ježkovy vwoči. Tento koncert byl součástí delšího cyklu Hudební setkání III, hosté Michala Maška.

Než koncert začal, žasl pan Žibříd z Povrli: „Takový nával tady nepamatuju, jeto neskutečné. A to navštěvujeme s manželkou všechny tyto akce!“ Pořadatelé pak museli do velkého sálu přidávat další židle...

Hlavní aktér večera měl oboustranné námořnické triko

a bílé kalhoty, sotva však usedl na stoličku, okouzčil všechny milým chlapeckým úsměvem. Vydržel mu celý večer, když mezi hudebními kousky vyprávěl o geniálním hudebním skladateli dvacátého století Jaroslavu Ježkovi.

Koncert ale začal Dvořákovou Humoreskou, diváci hned

zpozorněli. Jan vtipně vysvětlil, proč začal skladbou, původně určenou pro orchestr a ne pro kytaru. Tak to je se všemi skladbami, které na kytaru hraje. Party pro orchestr si sám transformuje pro kytaru. Následovala skladba G. Gershwin, v níž

zněl mohutný zvuk kytary i tiché tóny. A už byl u Jaroslava Ježka v písni s refrémem Pročpak nemám pít...? Vykouznil úsměvy na tvářích posluchačů, mnozí pohupovali

KYTARISTA J. M. RAK a pořadatel Michal Mašek. Foto: Fr. Mašek

hlavami, podupávali nožkou, prsty klepali do rytmu.

Písňe veselé střídaly smutnější, to podle toho, co sám Ježek prožíval. Paní vedle mne si hlas melodie pobrukovala. Kdyby Rak své posluchače pobídl, mnozí by se přidali a zpívali si radostně s ním. Vždyť hraje pěkné písničky dál živé, aktuální i v této době.

„Zrovna před týdnem jsme

tické i zádumčivější, též Tmavomodrý svět. Na závěr zahrál kytarista slavný foxtrot Bugatti Step, za který si vysloužil velké ovace. A jako přídavek klasiku, známá konejšivá melodie na dobrou noc.

Lidé odcházeli domů s úsměvem na tvářích, s podě-

kováním za krásný program zprostředkovaný ústeckým klavírním virtuózem Michalem Maškem. Večer na zámku, to byl zkrátka zážitek, při kterém se prostřednictvím hudby setkávali lidé neznámí, známí, ale i ti, kteří se léta neviděli. Zde se opět našli.

tyhle fláky hráli na kytaru a zpívali u ohně na Lipně,“ byl spokojen pan Bittner z Ústí.

Posluchači si prožili řadu známých písní. Také tu o kloubouku zavátém ve křoví, o stonožce, co má práce s obouváním, o moudrém Ezopovi a vrabci, co málem sezobl mravence. A také tu slavnou o životě, který je jen náhoda...

Slyšeli jsme písňe optimis-